

За інженерні кадри

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 25 (485).

П'ятниця, 4 вересня 1992 року.

Телефони редакції:
4-74-17, 22-68.

З новим навчальним роком, друзі!

ОСЬ ТАК
ЖИВЕМО

ФІНАНСИ І ЗАРПЛАТИ

Пораховано, що середня зарплата викладача ВПІ складає сьогодні 5285 купонів, співробітника — 3265, працівника «Модуля» — 3818. Ідемо, як бачите, в руслі тих незбагнено-ринкових чи ринково-незбагнених процесів, котрі характерні для всієї держави. Платня, як відомо, була піднята усім з 1 листопада минулого року в 2,31 раза. В 2,16 раза виросла вона з 1 січня 1992 року, в 2,25 з 1 травня (від рівня мінімальної співробітником) і в 2,85 з 1 січня — викладачам.

Втім, викладачі знову можуть радіти й сидіти за рахівницю для приймних арифметичних дійств — з 1 липня їхня платня підвищується ще в 1,78 раза. Ну, а решта персоналу одержить тільки індексацію в розмірі 26,5 процента за липень і 54,4 процента за серпень. Як повідомив ректор, є уже такий документ, підписаний прем'єр-міністром.

Владю ж нашої вченої ради 31 серпня затверджений розмір поквартальних надбавок за впровадження триступеневої форми навчання. Вони й далі будуть трьох категорій. Тобто, 600, 1200, 1800 купонів на місяць для викладачів і 300, 600, 900 купонів для лаборантів.

І ще одне. В зв'язку з тим, що з студентами-іноземцями, котрі навчаються у нас на контрактній основі, доведеться займатися значно інтенсивніше, викладачам, які працюватимуть з ними, платня збільшується на 20 відсотків.

ДЛЯ СТУДЕНТІВ

150 карбованців коштувала для студента цього року путівка до оздоровчого табору «Супутник».

Багато це чи мало?

Виявляється, що дешевше, ніж добиратись туди автобусом з Вінниці.

Повна вартість путівки 1560 карбованців. У Степках поправили здоров'я 305 студентів. Ще 25 відпочивали біля моря на баці. Дніпропетровського політеху, 30 лікувались за санаторно-курортними путівками профспілок. 50

31 СЕРПНЯ в клубі ВПІ відбулось засідання великої вченої ради інституту, на якій народний депутат України, академік, ректор Б. І. Мокін виступив з широким звітом про підсумки роботи за минулий рік і про завдання колективу в наступному навчальному році і в перспективі.

Загалом визнаний успішним перехід на триступеневу систему навчання, яка цілком себе виправдовує і тому Б. І. Мокін зосереджував увагу на таких її елементах, які подальше поглиблення комп'ютеризації навчального процесу, поліпшення зв'язків з підприємствами і виробництвами для вдосконалення практичних навиків майбутнього інженера, щоб забезпечити виживання системи освіти в жорстких умовах ринку.

Йшлося про те, що розподіляти, а вірніше, «продавати» спеціалістів буде нелегко, адже кожен тепер рахує гроші, намагається зекономити, на чому тільки можна. Радше те, що розумний на спеціалістові економити не буде, але, звичайно, тоді, коли й спеціаліст буде не тільки розумним, а й підготовленим. А це вже — прерогатива вищої освіти. Яка освіта, такий і її продукт.

А щоб цей продукт був найвищої якості, треба всіляко дбати про його конкурентноспроможність. Сьогодні в нашому інституті працює 36 докторів і професорів, 336 кандидатів і доцентів. Таким чином, 54 проценти викладачів з ученими званнями. Для регіонального вузу це непогано, але завдання стоїть так, щоб цих викладачів було не менше двох третин. Тільки тоді може йти мова про високий міжнародний престиж, про можливість боротися і конкурувати з найсильнішими. По-іншому ставити проблему сьогодні не можна. Це безперспективно.

Значну питому вагу в звіті зайняла розмова про рівень інститутської науки. Є у нас досить цікаві розробки. Кілька проектів здобули перемогу в конкурсі і право на бюджетне фінансування. Попереду конкурс розробок. Тривожить ректора той факт, що різко вилили показники по винаходах — нема куди посылати їх на експертизу.

Слабо ведеться робота по залученню в сферу науки студентів, а це, зрештою, її майбутнє, її молода кров.

Критикувалася робота спедрад по докторських і кандидатських дисертаціях, як така, що не задовольняє потреб часу і виконання наших же власних планів. Нема чіткого контролю за підготовкою дисертацій.

Чимало було сказано про розстановку кадрів, виховання, умови і охорону праці, моральний клімат в колективі, про наші побут, дозвілля.

Звіт здобув розуміння і схвальну підтримку великої вченої ради. Подіємо деякі характерні деталі з нього і з самого ходу вченої ради.

були на зимовому відпочинку в Карпатах, 754 проходили курс лікування в санаторії-профілакторії ВПІ.

75 процентів студентства користуються гуртожитком. Всі, хто хоче, харчуються в їдальні, яку інститут повністю взяв під свою «юрисдикцію» і тому вартість обідів тут вдвічі дешевша, ніж в інших вузах Вінниці.

Рішенням вченої ради для студентів встановлено 9 іменних стипендій і 28 стипендій вченої ради.

КОМУ БУТИ ПЕРШИМ

Як відомо, першим проктором у нашому інституті був Ю. А. Буренніков, але в зв'язку з тим, що йому бракувало досвіду, ці функції став виконувати В. Д. Свєрдлов. Він успішно справлявся і справляється з цими обов'язками, однак на

його плечах величезний об'єм навчальної роботи і турбот по капітальному будівництву вузу. Які стають все складнішими й складнішими, а здоров'я Володимира Діонісовича, на жаль, не найкраще.

В той же час ректор Б. І. Мокін багато часу тратить на роботу у Верховній Раді, новостворених Академіях наук. То ж питання з першим проректором стає все гострішим. Кого призначити на цей відповідальний пост?

Кого б і ви, шановні наші читачі, хотіли б бачити на цьому місці?

Якщо у вас є пропозиції, будь ласка, подавайте їх у письмовому вигляді до приймального ректорату, канцелярії інституту, газети «За інженерні кадри».

На «Олімпі» — море сонця і радісних облич.
Ключ до знань одержують новачки-першокурсники.

ОСТАННІЙ день серпня видався таким же сонячним, як і у попередні дні цього незвичайно спекотного і сухого літа. Але на стадіоні «Олімп»

— тисячі людей. Посвята в студенти завжди перетворюється в подію урочистої і незабутньої. Привітати новачків прийшли керівники інституту, професори і викладачі, слухбовці, старшокурсники, батьки, а зелений квадрат стадіону заповнили юнаки і дівчата, які цього року вперше сядуть за парти і столи учбових аудиторій, лабораторій.

Не дивлячись на складності економічного, соціального, політичного характеру, котрі переживає нині молода українська держава, потяг до знань, бажання стати бакалаврами, інженерами, магістрами наук не знизився. Про це свідчить кількість тих, хто заповнив стадіон — як і в минулі роки їх понад 1200.

Хвилюючим було знайомство першокурсників зі своїми викладачами, старшими товаришами, сам ритуал посвяти. Перед присутніми з широкими напученнями виступили ректор ВПІ академік Б. І. Мокін, професор Ю. С. Данилюк, першокурсниця Ольга Кушнір.

Потім, як в калейдоскопі, на біговій доріжці, на зеленому газоні стадіону одні групи учасників святкових сцен змінювали інші: танцюристи, співаки, міфічні персонажі. За традицією Б. І. Мокін вручив першокурсникам символічного ключа від інституту і величезного студентського квитка, після чого справжні студентські документи їм вручили прямо біля столів керівники факультетів.

Незабутня подія

ФОТОРЕПОРТАЖ

Свято було добре підготовлено: майоріли державні прапори, з динамічними лунали українські мелодії, твори світової музичної класики, навіть працював буфет з широким вибором солодощів, охолоджувальних напоїв, що в нинішні часи, погледіться, не так часто трапляється під час масових заходів.

На знімках: фрагменти свята.

Фото С. Лісового.

Редакція газети «За інженерні кадри» вітає студентів, викладачів всіх працівників інституту з початком нового навчального року!

СТУДЕНТСЬКИЙ
КВИТОК

ХТО ДО НАС ПРИЙШОВ?

Цього року до інституту прийнято 975 студентів на стаціонар і 250 на заочне навчання. На стаціонар було подано 1350 заяв, на заочне навчання — 215. Отже, на місце відповідно 1,39 і 0,86.

Найбільший конкурс за спеціальностями: 2,80 — на економіку будівництва; 1,92 — на економіку машинобудування; 1,76 — на електричні системи; 1,64 — на промислове й цивільне будівництво; 1,54 — на автомобіль й автомобільне господарство.

Характерною ознакою цього річного прийому була повна гласність. Опіки виставлялися і обнародувалися в той же день, коли приймалися екзамени. В міністерство не надійшло жодної скарги на порушення правил прийому до нашого інституту. І що цікаво — письмові екзамени з фізики й математики приймали філологи, а професіонали перевіряли роботу вступників, як то мовиться, не знаючи їх у лице, в умовах абсолютної об'єктивності. Тому й не було ніяких зловживань.

Не зменшилась кількість медальонів, не порушилась якість набору. Спрацювало також те, що вуз першим перейшов на бакалаврсько-магістерську систему навчання. Це приваблює іноземців. 260 студентів і 15 аспірантів з-за кордону подали до нас заяви для навчання на контрактній основі, тобто, за валюту. Отже, є надія, що ВПІ матиме досить значні доларові надходження.

РЕЙТИНГ ДОВІРИ

Як ви оцінюєте діяльність членів ректорату в минулому році?

Анкета з таким запитанням була пущена по руках учасників засідання великої вченої ради. Іншими словами, з'ясувалося не тільки те — позитивно чи негативно оцінюється робота ректора, проректорів і головного бухгалтера, а й визначався рейтинг довіри до їхньої діяльності і творчого почерку.

Як і треба було сподіватись, найвищим виявився цей показник у Б. І. Мокіна — 83,4 процента, 80 відсотків голосів зібрав на свою підтримку О. І. Тарануха — помічено його невтомну діяльність і господарську винахідливість в умовах нинішніх тотальних дефіцитів. Майже однаковий рейтинг довіри (75 і 74 проценти) у проректорів В. Д. Свердлова і С. І. Ткаченка.

Зовсім недавно став проректором В. О. Леонтьєв, однак його сумління й організаторський хист уже оцінені — 62 відсотки присутніх на вчєній раді визнали його роботу позитивною. 60 процентів

становить рейтинг у проректора Ю. А. Буреннікова.

Не зовсім справедливою (з погляду редакції) була вчена рада до знайди методів. Значної, бухгалтерія з тих пір, як держава робить спроби перейти на ринкової економіки, стала гарячим цехом — хоч видавай молоку за шкідливість робочих умов, навантаження зросли неймовірно, а у нас нема перебоїв з заробітною платою — якщо, звичайно, не лихоманить банківської служби.

Тим часом, вчена рада виставила головному бухгалтеру всього-навсього 47 балів. Гадаємо, що це наслідок тривкого упередження до системи бухгалтерського обліку взагалі: всі ми хочемо взяти й випросити більше, якщо нам відмовляють навіть на законних підставах, все одно винними визнаємо не себе, а бухгалтерію.

То ж хай ці резони полегшать гіркому анкетного опиту для такої великої трудівниці, як Зинаїда Мефодіївна Знатнова і нехай вона не бере їх близько до серця.

НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ.

В нашому інституті викладається 336 дисциплін, а маємо лише 117 найменувань методичних і 20 навчальних посібників українською мовою. Решта 200 покищо російські. Навіть з одного цього прикладу видно, якою була «рівноправність» народів-братів у Радянському Союзі.

Незалежність вимагає, щоб Україна розмовляла й навчалась не чужою, а власною мовою. По-іншому робити просто нелогічно.

Скажімо, нинішнього року з 975 осіб, прийнятих на стаціонар, 850 українців, 100 росіян і 25 — інших національностей. Отже, питома вага рідної мови не може викликати ніяких заперечень. Тому українська переважатиме цього року в навчальному процесі уже з 1 курсу.

В поті чола доведеться потрудитися кафедрам, щоб написати нові посібники, монографії, підручники. До речі, є угода з Кабінетом вищої освіти Міністерства про те, що ми можемо видавати їх самостійно на поліграфічній базі «Модуля» та інших друкарень області.

Тільки українським буде з нового року все інститутське діловодство. Російськомовні потоки старших курсів будуть завершувати навчання російською, але якщо хтось з викладачів перейде на українську, то це не забороняється — згідно з Законом про державність мови таке право йому надане. Б. І. Мокін, наприклад, оголосив, що свою дисципліну «Автоматичне керування об'єктами електричних мереж» для четвертокурсників він у другому семестрі читатиме українською. Отже, українська мова стає дедалі ріднішою і поширеною не тільки в спілкуванні, літературному процесі культури і діловодстві, а й в науковій діяльності, викладанні технічних наук. А це іноді і ломка усталених термінів і специфічних фразеологічних конструкцій.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

ЗА РІШЕННЯМ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ В ПРЕСІ ПУБЛІКОВАНО ПРОЕКТ НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ ДЛЯ ВСЕНАРОДНОГО ОБГОВОРЕННЯ, ПРОПОЗИЦІЇ, ПОБАЖАННЯ, ЗАУВАЖЕННЯ БУДУТЬ ВИВЧЕНІ, УЗАГАЛЬНЕНІ У ВІДПОВІДНИХ КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ І ПЕРЕДАНІ В РОБОТУ КОМІСІЇ ПО РОЗРОБЦІ НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ.

Ця комісія звернулася з проханням до всіх громадян України взяти участь в обговоренні проекту, зокрема, через органи преси.

Можна чекати, що знайдуться люди, які навіть не прочитають цей проект, мовляв, скільки уже було різних конституцій, які гарантували чудові права і обов'язки, але мало хто, а може й ніхто, не звертав на них уваги і робив те, що заманеться, обходячи всякі закони. І виходило, що всі, раніше прийняті конституції, які називалися то найдемократичнішою у світі, то сталінською, гарантували чимало свобод і можливостей тільки на папері, а в дійсності... поступити у вуз могли діти переважно високоставлених чинів, за хабар або за рознарядкою (стільки-то з числа сімей-робітників, стільки-то колгоспників, інтелігенції). Одержати роботу за покликанням, ордер на квартиру, путівку в заведений — найчастіше після дзвінка згори, або ж по блату, кумівству, з особистої симпатії началь-

Була „найдемократичнішою“, а тепер?

ства.

Так у нас повелося майже з перших років радянської влади. І винні ми самі, бо щоб там не виголошували з трибун вожді, — ми робили «одобрямс». стрімгола бігли на виборчі дільниці, щоб, навіть не прочитавши написи на бюлетенях, одноставно кинути їх в урну, демонструючи «всенародну» підтримку блоку комуністів і безпартійних.

І доголосувалися, що країною почали керувати кухарки і нездари, а майбутні ломоносови і менделєєви, які не потрапили до вузів і академій за національною чи іншою ознакою, ставали мордоробами чи двірниками, і навпаки, потенційні за своїми розумовими можливостями і здібностями сажотруси пробивалися в керівники, воєначальники, дійсні академіки, привізили, врешті-решт нашу велику і неосянжу в компанію малорозвинятих країн світу.

І все ж конституція потрібна кожній державі, тим паче молодій, суверенній, яка тільки-но спадає на ноги. Бо країна, в якій не главенствує закон, вироджу-

ється, стає полігоном для братовбивства і загального хаосу.

Проект Конституції України, який нині розроблено, не повинен пройти поза увагою громадян нашої незалежної держави, оскільки вона має служити не тільки нам — сучасникам, а й прийдешнім поколінням вільної демократичної країни. І це вже має бути не декоративна оздоба на фасаді імперської альтанки, а робоча книга прав і обов'язків, якими повинні керуватися в житті: праці кожен, починаючи з президента і кінчаючи рядовим громадянином.

Познайомтесь, дорогі читачі, в центральних газетах з цим проектом (він опублікований у липні). І ви побачите, що є над чим подумати, внести корективи, схвалити або й заперечити окремі положення. Ну, хоча б стаття 9 першого розділу, в якій говориться, що громадяни України мають право протидіяти будь-кому, хто намагатиметься проти; правно ліквідувати демократичний конституційний устрій України. Як собі уявляють це укладачі проекту? Поїхати, приміром, до Сімферополя та затіяти бійку,

з членами, так званого, РДК чи новоствореного Союзу комуністів Криму, які будь-що прагнуть віділювати півострів від України, створити там комуністичний заповідник?

Чи не краще, щоб таку протидію ічинили державні правоохоронні органи, прокуратура?

Або стаття 25 третього розділу, в якій йдеться про таємницю листування. Про яку можна говорити таємницю, коли в поштових відділеннях, під час перевезень на транспорті стало модою потрошити листи, бандеролі в пошуках цінностей?

А ось стаття 46 про охорону здоров'я дуже декларативна, нічим не відрізняється від подібних положень колишніх конституцій.

Одне слово, в проекті є багато і привабливих, і спірних статей. Отже, є над чим поміркувати, висловити «так» чи «ні», виконавши свій громадянський обов'язок, і не у вигляді вірогіддзаської заподаткованості, а доцільності, конструктивності на користь народу.

Обіцяємо, що кожна ваша пропозиція, зауваження буде доведена до укладачів Конституції.

Прохання надсилати листи з поміткою «Обговорюємо проект Конституції України» шосе, 91, політехнічний інститут, редакція газети «За інженерні кадри», або особисто.

з поміткою «Обговорюємо проект Конституції України» шосе, 95, Хмельницьке шосе, редакція газети «За інженерні кадри», або особисто.

ПОЛІТИЧНИЙ МЕТРОМ

23 — 30 СЕРПНЯ

Останній тиждень серпня позначений двома важливими внутріполітичними подіями — річницею провалу путчу ДКНС і річницею проголошення незалежності України. Ми назвали саме ці події тому, що вони тісно пов'язані між собою не тільки в часі, а й у взаємозалежності і послідовності, мають доленосне значення для українського народу, який став на решті вільним, одержав можливість будувати свою незалежну, суверенну, демократичну державу.

Слід сказати, що підготовка до відзначення цих дат почалася давно і доходить активно, але, на жаль, не з однаковими цілями у різних прошарках нашого суспільства. Виявляється, що далеко не всі засудили антиконституційність дій купки путчистів і не всім до вподоби утвердження державності України. Приходить в голову думка, щодесь навіть де центр по нагнітання внутріполітичної напруги, об'єднанню непримирених антиукраїнців з одного боку і посткомуністичних сил з другого.

Хіба не про це свідчать розгніздані шабаші екстремістів з червоними прапорами біля державних установ, створення цілого ряду неоконуністичних партій і груп, у тому числі Союзу комуністів Криму, осередків, так званої, соціалістичної партії? А з якою люттю, ненавистю до всього нового, перебудовного виступають перед своїми прибічниками такі трубадури вчорашнього дня, як Жиріновський, Анпілов, Стерлігов, Макашов та їм подібні.

Вистачає їх у Москві і Санкт-Петербурзі, Києві і Сімферополі, Душанбе і Тирасполі. Є вони і в нас на Вінниччині.

мене в сім'ї вольній...

У цих рядках славнозвісного шевченкового Заповіту якнайкраще відзеркалився геній великого Кобзаря. Майже півстоліття тому Тарас Григорович Шевченко відрив у прийдешній зоряний час для України і в те, що й його не забудуть пом'янути в сім'ї вольній, новій.

Саме ці слова поставлені в центрі книжкової виставки інститутської бібліотеки, влаштованої з нагоди річниці проголошення незалежності України.

Крім шевченківського розділу, озглавленого «Ти в серці моєму, Україно», виставлені твори ряду інших видатних українських письменників-патріотів, які оспівують рідну землю — Михайла Старицького, Марка Вовчка, Лесі Українки, Михайла Коцюбинського, Івана Нечуя-Левицького.

Привертаять увагу газетні публікації, присвячені ювілею, зокрема стаття Державного радника України Миколи Жулинського — «Україна: боротьба і надія». Представлено проект нової Конституції незалежної України.

Напередодні та трохи згодом

Книжка під такою назвою вийшла влітку. Автор — Б. І. Мокін. Тут вміщено тексти деяких виступів народного депутата в парламенті та найхарактерніші для його політичних позицій публікації в різних виданнях. Іншими словами, це своєрідний звіт народного обранця перед своїми виборцями за рік роботи в Верховній Раді.

Книга не тільки дозволяє познайомитись з поглядами автора на головні політичні, економічні та військові проблеми утвердження статусу державної незалежності України, а й оцінити фактичний стан справ у молодій державі на день завершення другого року роботи парламенту у його нинішньому складі.

Вивчали англійську

Впродовж червня і липня в інституті тривали заняття в спеціальних платних групах по вивченню розмовної англійської мови за участю викладачів з Америки й Канади. Втім, плата була чисто символічною. Викладачі (до речі, вихідці з нашого краю) на знак солідарності з народом, який будує незалежну державу, вели заняття безкоштовно — оплачували їм тільки вартість житла і харчування.

Приємний спомин про себе полишило подружжя Мачоків — щирих прихильників відродження України які працювали з завидним ентузіазмом і невтомністю. На їхні лекції ходили навіть викладачі кафедри іноземних мов, щоб перейняти деякі елементи методики.

Є сподівання, що вивчення англійської триватиме й далі — слухачі курсів вирішили об'єднатися в спеціальний клуб. Тим паче, що заокеанські шефи залишили у вузі понад сто спеціальних розмовників і записи навчальних текстів на магнітних стрічках.